

Når disse oplysninger foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 2769

Til kirkeministeren (12/3 04) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren bekræfte, at Det Mellemkirkelige Råd og medlemmer af rådet på ingen måde har fået ytringsfriheden begrænset af menighedsrådsloven, og at bemærkningen om, at rådet ikke kan udtale sig på folkekirkens vegne i læremæssige og kirkepolitiske spørgsmål er en faktisk konstatering af rådets kompetence, at rådet kan udtale sig på egne vegne, og at rådets medlemmer ikke fratages deres ret til at udtale sig på egne vegne heller ikke om forhold, der vedrører kirkepolitiske forhold?«

Begrundelse

Ministerens brug af såvel denne formulering som af Birthe Rønn Hornbechs betækningsbidrag under besvarelsen af spørgsmål nr. S 2622 og 2623 under sidste uges onsdagsspørgetid kunne let give det indtryk, at lovgrundlaget for rådet indeholdt stærke begrænsninger i de enkelte rådsmedlemmers mulighed for at udtale sig f.eks. om lovgivning i Danmark. Men Birthe Rønn Hornbech blev stemt ned, og der er intet til hinder for, at rådet eller medlemmer af rådet kan udtale sig om, hvad der for dem er relevant.

Svar (17/3 04)

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Det fremgår af bemærkningerne til Forslag L 131 til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi (Folkekirkens deltagelse i mellemkirkeligt arbejde), at »Det mellemkirkelige Råd ikke har synodal karakter og således ingen kompetence til at vedtage udtalelser om kirkepolitiske eller dogmatiske spørgsmål. Under møder og konferencer tegner deltagerne kun deres egne synspunkter.« Lovforslaget som fremsat er optrykt i Folketings Tidende, Till. A, spalte 3189 – 3196 (Folketingsåret 1988/89).

Denne opfattelse tilsluttede Folketingets Kirkeudvalg sig i Betænkning af 19. april 1989 over

L 131. I betænkningen anfører flertallet (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiet og Centrum-Demokraternes medlemmer) blandt andet følgende:

»Det er magtpåliggende for flertallet at understrege, at Det Mellemkirkelige Råd, også efter at det bliver sammensat efter demokratiske regler, ikke har synodal karakter. Under møder og konferencer tegner deltagerne således kun deres egne synspunkter.

Der er fortsat ingen, der kan udtale sig på folkekirkens vegne.

Disse grundlæggende principper har kirkeministeren over for udvalget erklæret sig helt enig i, således som det også er udtrykt i beretningen vedrørende det mellemkirkelige arbejde (betænkning nr. 1119/1987) og i bemærkningerne til forslaget.«

Citatet fra Kirkeudvalget betænkning fremgår af Folketings Tidende Till. B, spalte 1144 (Folketingsåret 1988/89).

I forbindelse med Folketingets behandling i folketingsåret 1993/94 af Forslag L 142 til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi og lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde (Folkekirkens deltagelse i mellemkirkeligt arbejde m.v.), hvor den hidtidige ordning bliver permanent, gentages disse synspunkter.

Jeg vedlægger således den daværende kirkeministers svar af 18. april 1994 på udvalgets spørgsmål 12. (Ikke optrykt her). Det fremgår af dette svar, at det for kirkeministeren »er ----- en afgørende forudsætning, at Det mellemkirkelige Råd ikke får kompetence til at vedtage udtalelser m.v. om kirkepolitiske og teologiske spørgsmål, således at man fortsat kan sige, at rådets medlemmer kun tegner deres egne synspunkter og at ingen i folkekirken bindes af rådets eller stiftsudvalgenes udtalelser.«

Endvidere fremgår det af dette svar, at det formelt er muligt at indarbejde disse forbehold i selve lov- eller bekendtgørelsesteksten, men at ministeren »tør vove den påstand, at dette grundlæggende synspunkt er så fast indarbejdet i den gældende folkekirkelige ordning, at en lovfæstelse heraf er overflødig.«

Det fremgår endvidere af Kirkeudvalgets Betænkning af den 4. maj 1994 over lovforslaget, at:

»Det er magtpåliggende for udvalget at understrege, at Det Mellemkirkelige Råd ikke har synodal karakter. Under møder og konferencer tegner deltagerne således kun deres egne synspunkter.